

Zajatecké tábory v Holýšově/Prisoners of War Camps in Holyšov

Josef Hais

Abstrakt

Zajatecké tábory zřízené v městečku Holýšov během druhé světové války úzce souvisejí s polohou Holýšova – pohraničí Říše a dále s existencí pobočky významných zbrojovek koncernu Hermanna Görhinga zde. Historie táborů, jejich vězňů i údaje o obětech jsou předmětem tohoto textu.

Abstract

Prisoner of war camps set up in the town of Holýšov during World War II are closely related to the position of Holýšov - in the border of the Empire, and the existence of branches of major concern armories Hermann Göring here. The history of the camps, the prisoners as well as data on victims are the subjects of this text.

Klíčová slova: Zajatecké tábory; Holýšov; druhá světová válka

Key Words: POW camps; Holýšov; World War II

Přítomnost jedné z významných zbrojovek koncernu Hermanna Görhinga právě v Holýšově ovlivnilo několik faktorů. Jedním ze základních faktorů je existence vhodného areálu v obci. Vhodným areálem pro zavedení válečné muniční výroby do Holýšova se stal opuštěný areál bývalé sklárny společnosti Andreas Ziegler's Sohn, která v obci působila prakticky od roku 1897. Významná a ve své době největší sklárna na výrobu tabulového skla na území Rakouska – Uherska ukončila svoji

činnost v roce 1934 a od té doby zůstal areál sklárny téměř nevyužitý. Pro jeho začlenění do německého válečného průmyslu bylo důležité, že se Holýšov ocitl hned 10. 10. 1938 na říšském území. Málo využívaný areál bývalé sklárny vlastnilo v této době Západočeské konzumní družstvo Plzeň, které zde plánovalo zřídit výrobu umělých tuků a velkopekárnou. Že se tento průmyslový komplex ocitl náhle na území jiného státu, bylo pro další jednání ze strany říšských orgánů jen výhodou. Nepodstatnou roli v získání areálu pro muniční výrobu sehrála aktivita místní organizace Sudetendeutsche Partei (SdP) a nové vedení na radnici. Především díky snaze místní organizace SdP koupil celý areál za částku 2 000 000 korun koncern Deutsche Waffen und Munitionfabriken v Berlíně. Již dne 6. 8. 1939 se v halách bývalé sklárny rozběhly první přípravné práce a závod získal nic neříkající název Kovodělné závody Holýšov (Metallwerke Holleischen G.m.b.H. – zkratka MWH). Výroba samotné munice byla zahájena ještě v roce 1940 a od roku 1941 najela továrna do plného výkonu. Samotný provoz byl rozdělen na dvě samostatné části. Závod s označením Werk I, umístěný v areálu bývalé sklárny produkoval pouze mechanické součástky nábojů. Závod označovaný jako Werk II nebo také Laborierung (Laborace), byl zbudovaný jako zcela nový v polesí Hořina, ve vzdálenosti 2 km od obce. Závod Laborace zajišťoval chemickou výrobu složí a následně celou kompletaci střel. Oba závody byly propojeny lanovkou, která přivážela ze závodu I do závodu II mechanické díly střel. Výrobní program muniční továrny tvořila výroba leteckého střeliva. Zpočátku se jednalo o náboje pro letecké a protiletecké kulometry ráže 20 mm, později se dominantním výrobkem továrny staly náboje ráže 30 mm určené pro palubní kanóny MK 108. Kromě výše uvedených nábojů zajišťovala továrna plnění nábojů ráže 15 mm, zápalných, trhavých a protipancéřových granátů a v samotném závěru války došlo k zavedení výroby zbraní nebo dílů zbraní Panzerfaust a Panzerblitz a dokonce i k lisování příleb. Bilanční zpráva závodu zpracovaná k 31. 12. 1944 uvádí i výrobu přesně neurčených součástí pro zbraně typu „V“.

Provoz významného muničního závodu byl od samého počátku zajišťován z obyvatel Holýšova a nejbližšího okolí a dále náborovou kampaní provedenou na území říše. Na další doplnění pracovníků se podílela síť říšských pracovních úřadů a dále pracovních úřadů protektorátu Böhmen und Mähren (totální nasazení). Po nastartování výroby bylo nutné zajistit pro provoz továrny stále větší množství zaměstnanců. Systém náboru a získávání pracovních sil sítí pracovních úřadů se ihned

v počátku jevil jako nedostatečný a řešením pro zajištění pracovní síly se stalo využívání válečných zajatců ze zajateckých táborů (Staalag) rozestých na válkou získaném území. Proto byli do Holýšova dováženi vojenští zajatci především z Francie, Ruska, Polska ale i ze Srbska, Chorvatska, Řecka nebo Nizozemska a později i z Itálie. Vůbec první transport válečných zajatců ze Staalagu XIII B se sídlem ve Weidenu v počtu 500 francouzských vojáků přijel do Holýšova dne 20. 6. 1940. V roce 1941 najel provoz továrny do plného provozu a v bilanční zprávě sestavené v závěru roku 1941 se uvádí, že v továrně pracovalo na 4 627 pracovníků. V roce 1942 dosáhl provoz továrny svého maxima a ke dni 31. 12. 1942 již pracovalo na výrobních linkách závodu 5 990 zaměstnanců. Závěr války a především německé neúspěchy na frontách, narůstající množství padlých, zraněných a nezvěstných vojáků nutil čerpat další vojenskou sílu i ze samotného provozu továrny. Doplňování dělníků se již nedařilo ani sítí pracovních úřadů, a tak bylo v případě závodu MWH přistoupeno na jaře roku 1944 k využití pracovní síly žen vězněných v koncentračních táborech. Od dubna roku 1944 vznikl proto v bývalém areálu Pičmanova statku na Novém Dvoře (Mayerhof) pobočný koncentrační tábor Holleischen jako odloučený tábora KZ Flossenbürg. V tomto táboře bylo vězněno na konci dubna roku 1945 okolo 1 000 žen.

Za výstavbou pracovních táborů a zajateckých táborů na území Holýšova, jak je z výše uvedených skutečností zřejmé, stála od samého počátku nutnost zajistit co největší množství pracovních sil pro výstavbu a provoz muniční továrny Metallwerke Holleischen G.m.b.H. Jednou z nejvýraznějších zásobáren pracovní síly se stala pracovní síla občanů Protektorátu Čechy a Morava, přidělovaná na práci do Holýšova cestou pracovních úřadů. Požadavek jednoho tisíce totálně nasazených občanů Protektorátu Čechy a Morava pro práci v holýšovské muničce nebyl pracovními úřady splněn. Nestalo se tak ani přes urgence u říšského protektora. Další zdroj levné pracovní síly byl nalezen jednak náborem pracovních sil na území celé Evropy ale i na území říše a jednak v táborech válečných zajatců a to především zajatců z území Francie, Ruska, Srbska, Chorvatska a později i Itálie. Pro civilní zaměstnance prakticky z území celé Evropy, vysílané do Holýšova právě cestou pracovních úřadů, vyrostl na území obce první pracovní tábor a to tábor DAF (Deutsche Arbeitsfront). Samotná výstavba přízemních dřevěných domů tehdy na kraji obce (dnes čtverec ulic Sokolovská, Tylova, Americká a třída 1. máje) byla

zahájena v prosinci roku 1939. V areálu tábora bylo vybudováno 11 velkých přízemních budov lehké dřevěné konstrukce. Budovy byly označeny názvy měst Vilnius, Varšava, Oslo, Narvik, Paříž, Lvov, Riga, Minsk, Štrasburk, Calais a Verdun, tedy jmény měst, kam vítězně vstoupily dosud neporažené šiky vojsk Wehrmachtu. Každou takovou budovu tvořilo 6 velkých pokojů. Popis bydlení v takovém baráku přiblížil ve svých pamětech již zesnulý Václav Mareš (nar. 11. 1. 1923) z Peček :

„Obytný barák v lágru byl rozdělen do šesti samostatných místností. Vždy pro dvě místnosti byl společný vchod, za kterým se nacházelo tzv. zádveří. Odtud se vstupovalo do cimer. Každá cimra byla vybavena devíti patrovými postelemi. Na postelích byly slamníky vyplněné dřevěnou vlnou. V místnosti byly dále dva stoly, dvě lavice a několik malých stoliček. Teplotu zajišťovala jedna kamna. V létě se kamna stěhovala ke zdi a bylo zde tak více prostoru. V zimě se v kamnech topilo a byl určen jen stanovený příděl paliva. Nám se dařilo shánět palivo od Řeků, kteří vykládali v továrně vagóny. Dále bylo v cimře osm skříní a asi dvě malé skříňky. Každá skříň byla určena pro dvě osoby. Místnost uklízela dívka totálně nasazená na práci.“

Popis místnosti je v dalších táborech již totožný. Kromě obytných budov měl celý tábor společné turecké záchody a společnou umývárnu jen se studenou vodou, sklad dřeva a uhlí, příruční sklady a v případě tábora DAF i místnost pro odvíšivování oděvů a lůžkovin. U vchodu do tábora, z dnešní Táborové ulice, byla budova s pokoji pro totálně nasazená děvčata, která se starala v táboře o úklid, s poštovní úřadovnou a s místnostmi pro strážné Werkschutzu. V denní době byla tato stráž u vstupní brány spíše jen formální. V denní dobu většinou starší „werkschutzleitři“ také nazývaní „lágérfirerové“ obcházeli jednotlivé budovy a podle vyvěšených pracovních rozvrhů kontrolovali, zda je dodržována pracovní docházka a docházka do směn. V noci byla potom prováděna kontrola u vstupní brány důsledně. Tábor DAF byl oplocen spíše jen symbolicky, plaňkovým plotem, později pletivem. Tábor DAF byl kapacitně vystavěn pro 1 000 dočasně ubytovaných osob. Průměrně byl obsazován 800 pracovníky. V dalších letech války zde byli kromě protektorátních občanů ubytováni i tzv. „svobodní“ Francouzi, Maďaři, Holanďané a Řekové. V průběhu existence tábora prošlo táborem na 2 200 osob. V táboře zemřely v průběhu války celkem 3 osoby. Protože dnes nelze spolehlivě prokázat, kteří Francouzi pobývali v době své smrti právě v táboře DAF, je spolehlivě prokázána pouze smrt státního příslušníka Holandska: Martin A. JANSEN nar. 9. 12. 1923, zemřel: 3. 3.

MEMO 2015/2

1944, pohřben: 6. 3. 1944, totálně nasazený pracovník, místo: pracovní tábor DAF, místo smrti: Metallwerke Holleischen G.m.b.H., závod II – laborace, příčina: exploze trhaviny, hřbitov: Holýšov, hrob: 222. Po válce byl tábor využíván jako sběrné středisko pro deportované německé občany z území republiky na základě Benešových dekretů.

Dalším táborem stejného charakteru byl pracovní tábor pro totálně nasazené ženy z protektorátu (Tschechischen Mädchenlager) nebo také Frauenlager. Zde byly ubytovány ženy z území protektorátu vysílané do Holýšova na práci právě cestou pracovních úřadů. Jeho polohu bychom dnes hledali na úrovni posledních domů sídliště Pod Makovým vrchem a nové zástavby rodinných domů těsně nad uvedeným sídlištěm. V táboře se nacházelo 11 přizemních dřevěných obytných budov a další 4 budovy jako sociální zařízení a sklady. Uzpůsobení místností bylo stejné jako v táboře DAF. Tábor byl otevřen k užívání dne 17. 4. 1941. Plná kapacita tábora činila 850 míst. Tábor byl průměrně obsazen 720 ženami. Po celou dobu války prošlo táborem okolo 2 100 žen z území protektorátu. Ne všechny totálně nasazené ženy byly ubytovány v táboře. Pro ubytování nasazených žen sloužila i budova původní německé školy čp. 100 a mnoho žen si našlo podnájem v Holýšově i okolních obcích pro pohodlnější pobyt a větší soukromí. V období války nebyla zaznamenána žádná oběť z osob ubytovaných v táboře.

Jak tábor DAF tak i tábor protektorátních žen byly po válce využity jako sběrné tábory pro odsouvané německé občany, především do bavorské části SRN. Dokumenty z Okresního archivu v Tachově hovoří o skutečnosti, že v období let 1945 - 1947 prošlo těmito tábory na 6 000 německých obyvatel, kteří byli transportováni ve dvanácti transportních vlacích z Holýšova přímo do Německa, nebo převedeni ze sběrného tábora Holýšov do sběrného tábora Stříbro.

Třetí a ryze pracovní tábor byl označován jako „Deutsche Frauen Lager“, tedy pracovní tábor pro německé ženy. Jednalo se především o mladé ženy vykonávající v holýšovské munici povinnou pracovní službu Říši, tzv. RAD (Reich Arbeitsdienst - Říšskou pracovní službu). U tohoto tábora není známo datum otevření. Ze stavebního náčrtu je zřejmé, že samotný tábor byl umístěn přímo v areálu muniční továrny a to v těsném sousedství železniční tratě Praha - Domažlice. Blízkost dráhy byla táboru i osudná. Dne 26. 4. 1945 při útoku spojeneckého hloubkaře na vagóny munice, došlo k mohutné explozi a celý tábor vyhořel do základů. Ve

spáleništi našlo smrt 9 říšských děvčat. Tábor německých žen se skládal z 12 velkých přízemních obytných budov a 4 budov menších (zřejmě sociální zařízení a sklady). Kapacitně se mohl tábor blížit počtu 1 000 ubytovacích míst.

Na území Holýšova byly dále zbudovány dva samostatné zajatecké tábory. Postupně sloužily oba tábory pro ubytování francouzských a ruských zajatců. Francouzským zajatcům bylo v období roku 1943 nabídnuto, že pokud se vzdají postavení válečného zajatce, budou umístěni do režimu civilních pracovníků s volným pohybem. Část zajatců, od té doby nazývaní „Svobodní Francouzi“, která této nabídce využila, byla přestěhována do tábora DAF, kde obývala domy Riga a Lvov. Z tohoto důvodu došlo k uvolnění jednoho z táborů, kam byli ubytováni italští váleční zajatci po událostech v Itálii 8. 9. 1943 (svržení fašistické vlády).

Zbytky samotného francouzského a ruského zajateckého tábora dnes nalezneme v korytě potoka zarostlého hustým křovinatým podrostem mezi bývalým tankodromem a polem východně od Holýšova. V případě zajateckého tábora se jednalo o charakter oploceného a střeženého tábora, kam byli umístěni výhradně váleční zajatci ze zabraného území Francie. Jak bylo již zmíněno, první transport válečných zajatců z Francie se uskutečnil dne 20. 6. 1940. Protože nebyl pro tyto počty dosud tábor dostavěn, byli zajatci provizorně ubytováni v obcích Hradec a Stod, odkud za prací do muniční továrny dojížděli. Po dostavbě tábora v červenci roku 1940, byli ubytováni v samotném Holýšově. Samotný „francouzský“ tábor, oficiálně Französische Kriegsgefangenenlager früher Russenlager, sloužil i pro ubytování ruských zajatců. V roce 1943 se jedná ale již o tábor ryze francouzský a osud ruských válečných zajatců není znám. Samotný tábor se skládal ze čtyř velkých a čtyř menších budov. Celková kapacita tábora byla připravena pro 700 osob. Průběžně bylo v táboře ubytováno okolo 360 osob. Za dobu války prošlo tábořem 650 francouzských zajatců. V době osvobození zde bylo zadržováno ještě na 390 Francouzů.

Po posledním zajateckém táboře dnes nenalezneme v Holýšově ani nejmenší památku. Tábor se nacházel v polích asi 200 metrů od hlavní silnice na Plzeň, dnes na místě lékárny u nákupního střediska PENNY. Při svém otevření dne 29. 7. 1943 sloužil k ubytování francouzských válečných zajatců. Po událostech v Itálii a následném obsazení Itálie německými vojsky na podzim roku 1943 začal tábor sloužit právě pro ubytování italských válečných zajatců. Tábor byl od tohoto období označován jako Italienische Kriegsgefangenenlager. Kapacita tábora byla určena pro

MEMO 2015/2

počet 900 zajatců. Průměrně bylo v tomto střeženém táboře umístěno okolo 350 italských válečných zajatců. Statistiky hovoří o tom, že táborem prošlo za celou dobu války okolo 995 osob. Tábor se skládal z 5 velkých, pravděpodobně obytných budov a 2 budov menších. V době osvobození zde bylo zadržováno ještě 300 italských občanů.

Na závěr je nutné dodat, že v Holýšově nebyl registrován jen pobyt válečných zajatců určených pro práci v místní muniční továrně. K datu 4. 11. 1941 je v Holýšově registrováno rovněž 37 chorvatských válečných zajatců a dále 20 srbských válečných zajatců, kteří do Holýšova dorazil v květnu roku 1943. Ze vzpomínek pamětníků vyplývá, že tito především do zemědělství určení zajatci obývali již poničenou budovu hostince Akciového pivovaru ve Stodě. O jejich pracovní sílu projevíli zájem místní sedlácké rodiny Jaklin, Rauch, Kral, Wiener, Hübner, Stich, Lappat a Pohn a nebo byli určeni pro práci v lese.

Summary

The location of one of the major armories concern Hermann Göhring in Holysov was influenced by several factors. At first - suitable area for the deployment of military munitions production in Holýšov became derelict site of a former glassworks Andreas Ziegler's Sohn, who worked in the village practically since 1897. Significant and at that time the largest glass factory for the manufacture of sheet glass in the Austro - Hungarian Empire ceased its activity in 1934 and since then it has remained untapped area. Already on 6.th October 1939, in the halls of the former glassworks ran first preparatory work, the name of company was Iron races Holysov (Holleischen Metallwerke GmbH - abbreviation MWH). The system of recruitment and acquisition workforce by network of employment services at the beginning seemed to be insufficient and solutions to ensure the workforce has become to use war prisoners from POW camps (Staalag). Therefore, military prisoners were imported to Holysov mainly from France, Russia, Poland, but also from Serbia, Croatia, Greece and the Netherlands, and later from Italy. The very first transport of prisoners of war from Staalagu XIII B, based in Weiden (it was 500 French soldiers) arrived in Holýšov on 20th June 1940. In 1941 the factory was in full operation and the balance report compiled in late 1941 indicates that 4,627 workers worked in a factory to. Topping the

workers have already failed by networks of employment offices, and so it was necessary to use the workforce of women prisoners from concentration camps in the spring of 1944. Since April 1944, arose because in the former Pičmans farmhouse in Novy Dvur (Mayerhof) a branch of concentration camp in Flossenburg. There was imprisoned about 1 000 women at the end of April 1945 in this camp.

Prameny a literatura:

Národní archiv Praha, Ministerstvo vnitra - referát, SNB Holýšov - zvěrstva nacistů - 1947

Národní archiv Praha, Okupační vězeňské spisky, SNB Holýšov - přehled táborů na území Holýšova - 1947

SOkA Domažlice, Horšovský Týn, fond Holýšov, seznamy chorvatských válečných zajatců

SOkA Domažlice, Horšovský Týn, fond Holýšov, dosud neuspořádaný fond - Pobyť spojeneckých jednotek v Holýšově, italský zajatecký tábor, francouzský zajatecký tábor, další korespondence

Václav Mareš, Pečky - korespondence Václav Mareš (zemřel) - vzpomínky na pobyt v táboře DAF Holleichen, soukromý archiv Jan Valeš

Město Holýšov, Dům dějin Holýšovska, netříděný archiv, stavební dokumentace k pracovním táborům v Holýšově

VALEŠ, Jan, Holýšovský zpravodaj, Zajatecké tábory - ročník 2005

Zdroje fotografií:

1. Pracovní tábor DAF – Městský úřad Holýšov
2. Pracovní tábor DAF – Městský úřad Holýšov
3. Před domem v táboře DAF – archiv paní Anny Poubové

MEMO 2015/2

4. Hudební skupina působící v táboře DAF – archiv Václava Mareše, Pečky
5. Tábor protektorátních žen v období války - soukromý archiv Miroslav Bařka, Holýřov
6. Stejný tábor v době odsunů v roce 1945-1947 - soukromý archiv Miroslav Bařka, Holýřov
7. Tábor německých žen – soukromý archiv Josef Kozák, Holýřov

O autorovi:

Mgr. Josef Hais. Je vedoucím Domu dějin Holýřovska.

e-mail dumdejinholysovka@mestoholysov.cz

Příloha

Příloha č. 1 a č. 2 Pracovní tábor DAF

Příloha č. 3 Před domem v táboře DAF

Příloha č. 4 Hudební skupina působící v táboře DAF

Příloha č. 5 Tábor protektorátních žen v období války

Příloha č. 6 Stejný tábor v době odsunů v roce 1945-1947

Příloha č. 7 Tábor německých žen

Příloha č. 8 Tábor německých žen po náletu v roce 1945

Příloha č. 9

Oběti z řad německých žen:

Ernestine HANICKA nar. 10. 11. 1906, zemřela: 26. 4. 1945, pohřbena: 7. 5. 1945, hřbitov: Holýšov, hrob: 249, exhumace 2005 převoz německý hřbitov Cheb

Elisabeth NACHTIGALL nar. 12. 10. 1926, zemřela: 26. 4. 1945, pohřbena: 7. 5. 1945, hřbitov: Holýšov, hrob: 249, exhumace 2005 převoz německý hřbitov Cheb

Charlotte SCHOLZ nar. 9. 8. 1928, zemřela: 26. 4. 1945, pohřbena: 7. 5. 1945, hřbitov: Holýšov, hrob: 249, exhumace 2005 převoz německý hřbitov Cheb

Theresia SELIG nar. 30. 7. 1913, zemřela: 26. 4. 1945, pohřbena: 7. 5. 1945, hřbitov: Holýšov, hrob: 249, exhumace 2005 převoz německý hřbitov Cheb

Paula ULSPERGER nar. 29. 6. 1921, zemřela: 26. 4. 1945, pohřbena: 7. 5. 1945, hřbitov: Holýšov, hrob: 249, exhumace 2005 převoz německý hřbitov Cheb

Marie WALDERT nar. 28. 10. 1922, zemřela: 26. 4. 1945, pohřbena: 7. 5. 1945, hřbitov: Holýšov, hrob: 249, exhumace 2005 převoz německý hřbitov Cheb

Hildegard MICHL nar. 19. 12. 1922, zemřela: 26. 4. 1945, pohřbena: 7. 5. 1945, hřbitov: Holýšov, hrob: 249, exhumace 2005 převoz německý hřbitov Cheb

Leopoldine BRANNCIS nar. 18. 02. 1924, zemřela: 26. 4. 1945, pohřbena: 7. 5. 1945, hřbitov: Holýšov, hrob: 249, exhumace 2005 převoz německý hřbitov Cheb

Wilhemine HAUSER nar. 4. 2. 1921, zemřela: 26. 4. 1945, hřbitov: Holýšov, hrob: 249, exhumace 2005 převoz německý hřbitov Cheb

Oběti z řad francouzských válečných zajatců na území obce:

German GAYRE nar. 5. 1. 1910, zemřel: 27. 9. 1940, pohřben: 29. 9. 1940, exhumace a převoz: 27. 5. 1957, hřbitov: Holýšov do 1957, hrob: 163 do 1957, příčina smrti zápal mozkových blan

Robert TERLOT nar. 8. 5. 1907, zemřel: 22. 10. 1942, pohřben: 25. 10. 1942, exhumace a převoz: 27. 5. 1957, hřbitov: Holýšov do 1957, hrob: 198 do 1957, příčina smrti srdeční mrtvice

Jean LEGUERN nar. 24. 11. 1906, zemřel: 15. 4. 1943, pohřben: 18. 4. 1943, exhumace a převoz: 27. 5. 1957, hřbitov: Holýšov do 1957, hrob: 206 do 1957, příčina smrti nezjištěna

Albert GRASELLI nar. 8. 5. 1922, zemřel: 3. 4. 1944, pohřben: 6. 4. 1944, exhumace a převoz: 27. 5. 1957, hřbitov: Holýšov do 1957, hrob: 225 do 1957, příčina smrti tuberkulóza

Z možných ruských zajatců na území obce zemřeli:

Leon ABAIKIN nar. 29. 1. 1914 zemřel: 27. 11. 1944 pohřben 28. 11. 1944 číslo vězně hřbitov: Holýšov hrob: 237 příčina úmrtí: nezjištěna

Michail WOROLJEW nar. 1. 11. 1919, zemřel: 23. 12. 1944, pohřben: 28. 12. 1944, číslo vězně: 13979, hřbitov: Holýšov, hrob 34/III, příčina úmrtí nezjištěna

neznámý muž nar. 23. 7. 1910 zemřel: nezjištěno, pohřben: 24. 3. 1945, číslo vězně: nezjištěno, hřbitov: Holýšov, hrob: 257, příčina úmrtí nezjištěna

Z osob vězňených táboře v obci Holýšov v průběhu války zemřeli:

Luigi GOTTARDI nar. 23. 11. 1919, zemřel: 1. 2. 1944, pohřben: 5. 2. 1944, exhumace a převoz: 21. 6. 1995, hřbitov: Holýšov do roku 1995, hrob: 220 do roku 1995

Leonardo MOTTOLLA nar. 24. 5. 1924, zemřel: 26. 3. 1944, pohřben: 30. 3. 1944, exhumace a převoz: 21. 6. 1995, hřbitov: Holýšov do roku 1995, hrob: 224 do roku 1995

Mario SALAMONE nar. 24. 8. 1919, zemřel: 24. 4. 1944, pohřben: 27. 4. 1944, exhumace a převoz: 21. 6. 1995, hřbitov: Holýšov do roku 1995, hrob: 227 do roku 1995

Domenico PASQUALE nar. nezjištěno, zemřel: 10. 6. 1944, pohřben: 15. 06. 1944, exhumace a převoz: 21. 6. 1995, hřbitov: Holýšov do roku 1995, hrob: 231 do roku 1995

Giovan BONDANN nar. nezjištěno, zemřel: 25. 9. 1944, pohřben: 28. 9. 1944, exhumace a převoz: 21. 6. 1995, hřbitov: Holýšov do roku 1995, hrob: 236

Marco JACOCEA nar. 26. 1. 1922, zemřel: 3. 5. 1945, pohřben: 11. 5. 1945, exhumace a převoz: 21. 6. 1995, hřbitov: Holýšov do roku 1995, hrob: 254 do roku 1995

a pravděpodobně i osoby:

Giovanni CANDELORO nar. 17. 11. 1923, Casoli, Itálie, popraven pravděpodobně dne 26. 4. 1945 z důvodu krádeže materiálu z vagónů na nádraží, místo pohřbu nezjištěno

Vasco FANZI nar. 16. 4. 1920, Asola, Itálie, popraven pravděpodobně dne 26. 4. 1945 z důvodu krádeže materiálu z vagónů na nádraží, místo pohřbu nezjištěno

Domenico PARROTA nar. 19. 10. 1921, Ciro, Itálie, popraven pravděpodobně dne 26. 4. 1945 z důvodu krádeže materiálu z vagónů na nádraží, místo pohřbu nezjištěno